

העלון התורני של מודיעין וסביבותיה גליון מס' 737

ערב פסח תענית בכורות / הזמנים לפי שעון קיץ!
 במוצאי חג ראשון מתחילים ספירת העומר / שיעורי חול המועד בלוחות בתי הכנסיות
 מפטירין: בעת היא (יהושע ה') / דף היומי מס' קידושין מד/נ

העיר	הדלקת נרות	מוצאי שבת וחג מוצ"ש לפי ר"ת
ירושלים:	18:37	19:49
מודיעין:	18:56	19:48
תל אביב:	18:55	19:47
מודיעין עילית:	18:47	19:57

נץ החמה:	סוּזְק"ש מג"א:	סוּזְק"ש מג"א:	חצות:	שקיעת החמה:
6:11	8:31	9:53	12:38	19:17

בס"ד, מוסדות "למען אחי" | ערב חג הפסח - חג החירות י"ד ניסן תשע"ו | ת.ד. 4230 מודיעין עילית | קו פתוח: 1800-200-710

כולנו יצאנו ממצרים

אלא על כרחך, שנשמתם הייתה בכלל יוצאי מצרים.
 וביאור הדבר הוא, כי גלות מצרים הייתה בירור הניצוצות (עי' פרי עץ חיים - שער חג המצות - פרק א'), ואם כן היו בגלות כל הנשמות, בכדי שכולן יתבררו ויתלבנו מזוהמת חטא אדם הראשון. וראיה מפורשת לכך נמצא במה שאמר משה רבינו ע"ה (שבת פט.) למלאכים: "כלום למצרים ירדתם? לפרעה נשתעבדתם?", ומכאן שכל הדורות היו בגלות מצרים, שהיא הייתה התנאי לקבלת התורה.

וכעת יתבאר לנו הכתוב (שמות ז, ד) "והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארץ מצרים וגו' והוצאתי את בני ישראל מתוכם". והפסוק מוקשה בתרתי: ראשית, למה כפל הכתוב "והוצאתי את צבאותי... והוצאתי את בני ישראל"? ושנית, מהו ריבוי הא'ת' החוזר ונשנה? אך לפי דברינו הכפילות וכן הא'ת' באו לרבות (דאיתן ריבויים הם - ירושלמי ברכות א, ה) את כל הנשמות בכל הדורות שאף הן יצאו ממצרים.

בכל דור ולכל יחיד וכשם שבמעמד הר סיני היו כל ישראל לדורותיהם, כך גם ביציאת מצרים יצאו כל צבאות השם - על צבאותיהם, לשעתו ולדורות, להורות שיציאת מצרים אינה מאורע הנוגע לאותו הדור בלבד, אלא יסוד מוסד לכלל ישראל עד סוף כל הדורות. ולכן במעמד קבלת התורה - שנכחו בו כל נשמות ישראל - אמר השם יתברך: "אשר הוצאתיך" - דייקא לכל אחד ואחד בלשון נוכח, שכולם יצאו ממצרים.

וזהו שהוסיף רבא: "ואותנו הוציא משם", היינו שלא רק "כאילו הוא יצא ממצרים", אלא הוציא בפועל ממש, "ואותנו" - דייקא - "הוציא משם", שגם אנחנו בעצמנו היינו ביציאה זו.

ובזה נבין מה שנאמר בלשון הוה (במדבר כג, כב) "קל מוציאם ממצרים", וכן (שם כד, ח) "קל מוציאם ממצרים" (בלשון יחיד) - לרמז שמוציאם הקדוש ברוך הוא בכל דור ודור לכל יחיד ויחיד. ואף שבגמרא (ברכות לח) דרשו (בפסוק זה), דאפיק משמע (לשון עבר), אך על כל פנים במה שלא נקטה התורה לשון מפורש של עבר, אפשר לדקדק שהכוונה היא להורות שיציאת מצרים אינה דבר שהיה אלא נמשך לדורות.

ובהזדמנות זו אברך את כל הרבנים שליט"א שעושים מעל ומעבר למען הצלחת המוסד הגדול יזכם לעשות להמשיך הקב"ה חיל בלימודם וזוכה עוד השנה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים.

אשר ישנו פה ואשר איננו
 אמרו רבותינו ז"ל (פסחים קט"ז): "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", שנאמר (שמות יג, ח) "והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים". ואמרו (שם) בגמרא: "אמר רבא וצריך שיאמר ואתנו הוציא משם".

הרב שמואל גבאי שליט"א ראש המוסדות

ולכאורה, יש להבין מה הכוונה של "בכל דור ודור" וכו', וביותר יש להבין מהי ההדגשה הנוספת בדברי רבא שהוסיף על המשנה: "ואותנו הוציא משם"?

אלא מכאן עלינו לדעת, שרק בגשמיות יש הבדל בין העבר לבין העתיד, ואילו ברוחניות הכל שווה, ולפיכך גם אנחנו - עד סוף כל הדורות יצאנו ממצרים, והיינו מבחינה רוחנית. ומצינו זאת גם במתן תורה שאמרו (שבוועות לט.) על הכתוב (דברים כט, יד) "כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום לפני ה' אלקינו, ואת אשר איננו פה עמנו היום". כי את אשר ישנו פה" - אין לי אלא אותן העומדין על הר סיני. דורות הבאים וגרים העתידין להתגייר מניין? תלמוד לומר - "ואת אשר איננו".

ומפורש יותר במדרש 'לקח טוב' (נצבים): "אמר להם משה, בואו וראו ואגידה לכם על כמה יציבות התייצבתם. בתחילה על הים, כעניין שנאמר (שמות יד, ג) 'התייצבו וראו את ישועת השם', ואחר כך התייצבתם לקבל את התורה, שנאמר (שם יט, יז) 'ויתייצבו בתחתית ההר', ועתה 'אתם נצבים' (דברים כט, ט). ודעו לכם, כי גם המתים וגם דורות העתידות לבוא. רוחם ונשמתם נצבות פה" (עכ"ל). הרי לפנינו שבכל ההתייצבויות היו כל הדורות, ונמצא שגם ביציאת מצרים כבמתן תורה היו כל הנשמות העתידות לבוא.

בירור הניצוצות ראייה לדברינו שגם ביציאת מצרים היו כל הדורות, ניתן להביא מהדיברה הראשונה: "אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" (שמות יט, ב), שהרי היא יסוד התורה כולה, וכיצד שייך מאמר זה לאלו שלא היו במצרים, בה בשעה שנאמר בפירוש "אשר הוצאתיך"?

וראיה נוספת: בחומש דברים נתנה התורה טעם למצוות שבת (דברים ה, טו): "זוכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויוציאך ה' אלוקיך משם ביד חזקה וברוע נטויה", והרי דברות אלו נאמרו לדור באי הארץ, שהם עצמם לא יצאו ממצרים.

כגודל ההכנה גודל ההצלחה

עומדים אנו בס"ד עם בני משפחתנו בערב החג הגדול ליל הסדר, שעל לילה זה כתבו הספרים הקדושים שהוא עושה את הסדר ברוחניות ובגשמיות של כל אחד ואחד. ובזוהר הקדוש כתוב שבלילה זה נפתחים שערי שמים והוא הלילה שברך יעקב אבינו את יצחק בברכת ויתן לך, וטללי אורות ושפע יורדים לעולם, ובל נחמיץ הזדמנות זו ח"ו, וכבר נאמר בחז"ל "מי שטרח בע"ש יאכל בשבת" בוודאי נצרכת הכנה גדולה בכדי לקלוט את השפע הרוחני והגשמי, וכמו שראיתי בכתבי הגאון הגדול רבי ישראל אליהו וינטרוב זצוק"ל שכתב "הנה ברור וידוע שכל אחד זוכה לקלוט דברים רוחניים והשפעות רק אם מכין עצמו לכך, ומי שרוצה להשפיע מסרים חיוביים על בני משפחתו בחג הפסח - חג החינוך. חובה שיתכונן כדבעי, וע"כ חובה גדולה אני רואה, כותב כבוד הרב זצ"ל שלפחות מר"ח ניסן ישתדל כ"א ואחד לקרוא בכל יום מאמר או השקפה וסיפור יציאת מצרים בכדי שברגע האמת יוכל להעביר לבני משפחתו את הדברים בטוב טעם ודעת ובשפה קולחת וברמה שיבין כ"א ואחד מב"ב וילדי, וחשוב מאד שיכין עבור כל ילד מילדי, דבר תורה שיבין מה עושים בערב זה עכ"ל, ע"כ אני רואה להציע לציבור היקר לפנות מזמנם כל יום בערב החג ובין הקניות והרכישות לחג של כל דברי הגשם - מצות, יין, בשר ועוד, ירכשו מידי יום קנין רוחני שיעזור להם לעבור את החג כמו שצריך.

ומה נעמו מאד הדברים ששמעתי בערכי הסדר, שיש ענין גדול לפני שמתחילים את הסדר לקרוא את כל הסימנים של הסדר בנעימה ובמנגינה, קדש ורחץ כרפס וכו', ואמר אותו מגיד רעיון נפלא שמסכם את דברי הפתיחה, קדש: על כל יהודי ויהודי חובה להתקדש, וכמו שנאמר בפרשת קדושים, "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני" וכמאמר חז"ל "קדש עצמך במותר לך" ואיך עושים זאת ע"י "ורחץ" ע"י שיהיה מנקה את עצמו מכל מה שנדבק בו בימי החולין, וכמו שאומר דוד המלך ע"ה "ארחוץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'", ובכלל זה לראות גם בצרכי השני וזהו הסמל של "כרפס" גם שיש לך אמצעים דלים מאוד, וכל רכושך הוא בגדר של כרפס דבר קטן ומועט גם מוטלת עליך החובה לקיים בזה "רחץ" אין מדד הנתניה נמדד לפי רוב הכמות, אלא לפי פתיחת הלב תחלק ממה שיש לך גם במידה והוא מועט מאוד, ובה עדיין לא מלאת את חובתך שהרי אם אב המשפחה יתחזק לבד מבלי לשלב את בני משפחתו עימו ימצא את עצמו בדד ולבד ולא תהיה לו שום תמיכה מכל בני המשפחה, ואולי אפ"י ישיבו לו על כל צדקותו הרבה (בסג"י נהור) והם אין להם חלק בזה, לכן מוסיף בעל ההגדה ואומר "מגיד" - "רחצה" תגיד לכל המשתתפים בצילך שאף הם ירחצו ויתקדשו כמון וירגישו בנועם ובמתיקות של עזיבת ימי החולין והתקדשות החומר, וכל זה יעשה מבלי שום מחלוקת או מריבה וזהו "מוציא" - מצה" שמצה כידוע הנה לשון של מריבה, פה חובתך הגדולה לעשות הכל בפיקחות ולנהל את המערכה בנועם מבלי שום מחלוקת או מריבה ח"ו שיצא שכרך בהפסדך, ודע לך שפעמים שלב זה יהיה קצת בקושי רב ויתכן אף "מרור" או אפ"י יותר מזה שהמרור יסובב אותך ויהיה "כורך", ומלחמת הקדושה אף פעם לא עוברת בקלות שהרי הסטרא אחרא נלחם ומסביר אלף הסברים מדוע צריך להישאר במתכונת הישנה ולא להתחזק. אבל אם תשכיל ותדע איך להילחם בשלב זה ותנהג כפי השולחן ערוך, אז תגיע ל"שולחן עורך" לשפע בלי גבולות ששולחן ייה מלא מכל טוב, ובעוד שאתה יושב ומתענג על שולחן גם הרוחני וגם הגשמי (ב' שולחנות) "צפון" "ברך" תברך בקול גדול את בורא עולם הצפון בתוך תוכו של אדם על השפע שנתן לך ועל כל מה שמעריך עליך ולא עוב חסדו מאתך ובני ביתך, ואם הנה עושה כן "הלל" זה "נרצה" הוא לפני הבורא, שכל מעשיו והליכותיו נעשים בצורה רוחנית וע"פ שו"ע ודין תורה, וזהו רצון ה' האמיתי. אך אל תשכח לרגע אחד שכל זה תלוי בגודל הכנתך וכפי ביקוש האמת לכן הקדש עוד היום שעה לשינון ההגדה וסיפורי הנס וכך תזכה לשפע גדול שימשיך עליך בלילה זה ולכל ימות השנה.

בברכת חג כשר ושמח העורך

כדאי הוא רבי אלימלך זיע"א לסמוך עליו בשעת הדחק

ספר התהילים מנשק את הציון מניח את הפתקים ויוצא עם כל הקבוצה לארץ ישראל. מסע תשע"ה מבחינתו הסתיים אבל יודע תעלומות לא כך חשב, והנה יום לאחר חזרתו מליזנסק שיחת טלפון. הצעיר בן ה-30 מספר: חזרתי גם אני לארץ, ומיד פניתי לביה"ח להתיעצות במצבי ולדעת את דרכי הטיפול במחלתי, אך לפני שמתחילים טיפול מבצעים בדיקה אחרונה לוודאות שאכן הדיאגנוזה נכונה ולראות מה אפשר לעשות, והנה הוא שם לב שהרופא מסיים את הבדיקה בפנים המומות, לרגע הוא חושב של"ע כבר אין מה לעשות והמחלה התפשטה והחמירה והגרוע מכל הולך להאמר כאן, ולהפתעתו לאחר שקט של מספר רגעים, הרופא שואל עוד פעם לשמי ולשם משפחתי מברר את מספר הזהות, ד"ר הוא שואל מה קרה לך, מה זה כל השאלות האלו, תראה אני משפשף את עיני ובודק שוב ושוב אין גידול אין גרורות, אין כלום, אז אני מברר האם אתה האדם שהוזממת לטיפול או הוחלף בטעות במשהו אחר,

הוא יצא לאחר מחצית השעה בריא כבריה חדשה, וזה עדיין לא הסוף, השיחה השניה הגיעה לאחר מספר ימים, יצחק מדברת דודתך מה קרה הוא שואל, הלא יאומן קרה הצמח פרח ויהי לנס, הרופאים לא מבינים מה קורה פה לא יודעים איך להסביר את מה שמתחולל כאן לנגד עיניהם, נגד כל גדרי הרפואה בני מחלים ומזיז את כל אברי גופו, בחודש כסלו תשע"ו הוא כבר זכה להיכנס תחת החופה עם רעייתו לעתיד, ועל כולנה נסגר המעגל עם הסיפור השלישי, הבחורה

בת ה-26 כחודש לאחר הנסיעה מצאה את בן זיווגה, בחור ת"ח צנוע ונעים הליכות בן ישיבה כלבבה, משפחתו של יצחק ידידי משפחת הכלה הוזמנו לשבת חתן ב'ראשון לציון', והשבת נחוגה שם בשמחה גדולה. בסעודת השבת קם אבי החתן ואמר דברי תורה מענייני דיומא הקשורים לשמחת חתן וכלה, בסיום דבריו הוא אומר אני רוצה להוסיף עוד משפט אחד, בנינו היקר הבחור החביב הגיע לגיל השידוכים חשבנו שהכל ילך בקלות אבל לא כן רצתה ההשגחה, והשידוך התעכב, עד שאמר לי ידיד, רכוש כרטיס טיסה וסע לרבי אלימלך וכדאי הוא לסמוך עליו, החלטתי בר"ח אדר תשע"ה שאני רוכש כרטיס ויוצא לפולין להשתטח ובס"ד כחודש לאחר שפקדתי את קברו זכינו לארסו עב"ג הכלה תחי', ר' יצחק יושב בקהל ומאזין בקשב רב לסיפורו, איך שסיים אבי הבן את הדרשה וההודאה, קם ר' יצחק ואומר ואני אשלים את הסיפור, מצב הכלה גם היא עברה את אותו מסלול עיכוב וכו', ושמה הוקרא בשנת תשע"ה על קברו של רבי אלימלך באיזה שעה היית שם שאל את אבי החתן, אז תשמע הוא אומר, היינו שם באותה שעה ורבי אלימלך זיע"א היה השדכן, והשמחה פרצה גבולות, במוצ"ש הזריז מביניהם פתח את המצלמה ובבירור רואים על ציונו הקדוש את אבי הבן מצד אחד ואת ר' יצחק עומד ומתפלל בצד שני, והוא שאמרנו כדאי הוא רבי אלימלך לסמוך עליו בשעת הדחק זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

ראה הקב"ה שצדיקים מועטים עמד ושתלם בכל דור ודור, ואמרו חז"ל "גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם, והנה אחד מצדיקי האמת שהזכירו את שמו בסילודין הוא רבי אלימלך מליזנסק זיע"א, ובס"ד זוכים המוני בית ישראל בכל שנה ושנה לפקוד את ציונו הקדוש בליזנסק מידי כא' אדר יום הסתלקותו, וכבר נודע בשערים ספרו "נועם אלימלך" שיש בו נקודות בתוך קטעים בספר, וחשב פעם בעל הדפוס שזה איזה דפוס ישן והסיר אותם מהספר, ובחלומו הוא רואה את רבי אלימלך שכועס עליו מדוע העזת לגעת בספרי, ובנקודות אלו ישנם רמזים גדולים שידועים רק ליודעי חן, ושמעתי פעם מיהודי יקר שנוולד לו בן למזל"ט ורצה מאד לקרוא לילד ע"ש סבו ששמו היה אלימלך, אולם רעייתו עמדה בכל תוקף שאלימלך זה שם עתיק ולא מתאים כיום לדור צעיר ומודרני ולא יקום ולא יהיה, הבעל בשלו והיא בשלה, לבסוף שאל אותה מה בכ"א תרצי לקרוא לבננו והיא השיבה בחיוך 'נועם' מבלי לדעת שיש כזו יצירה של ספר של גדול ישראל, לאחר שעשו שאלת רב הוחלט ויקרא שמו בישראל "נועם אלימלך" והברית כבר ברור לכולם התקימה ביום כא' אדר וזכו ביום היארציט לקרוא ע"ש, בין הפוקדים את ציונו יוצאת מידי שנה קבוצה גדולה בראשותו של מזכה הרבים הגה"צ רבי יוסף מוגרבי שליט"א מחולל מהפך התשובה

בחולון וסביבותיה. עם קבוצה זו יוצא גם תלמידו ונאמנו ר' יצחק ש. הי"ו, ובטרם יציאתו למסע הוא נוטל עמו שמות של מעוכבי שידוך או כאלו שחשוכי פרי בטן, חולים ב"מ וכל מי שרוצה ברכה או ישועה, והפעם באמתחתו הצטברו פתקים רבים אך לדאבון לב מתוכם כמה סיפורים קשים מאד ובאמונה תמימה הוא יצא לליזנסק, כבר מרחוק לראות את קברו של מושיען של ישראל המועט, הפעם הוא לא סתם שליח הוא שליח עם מטען כבד, בהשתפכות על הציון ולאחר השתטחות הוא מוציא את המטמון (פתקים שנשלחו) ומתחיל לקרוא את שמות השולחים, והנה מגיע הוא לסיפורים הקשים כאן כבר לא יכל להחזיק מעמד ופרץ דמעות פרץ מתוכו, ר' אלימלך הוא אומר, מה אני ומה חיי, אני הבל וריק, תולעת ולא איש, אני מבקש שתהיה השליח הטוב לבקש עבור עולמים לשלוח להם את רפואתם ומה שהם צריכים. הסיפור הראשון מדובר בצעיר בשנות ה-30 לחייו שהתגלה בגופו ל"ע מחלה ממארת, ולדאבוננו הוא אינו שומר תורה ומצוות ובעוד שאני שופך את לבי על הציון, הוא מטייל בהודו את המסע האחרון לחייו (ניצול הזמן) אנא שלח לו הבורא בזכות הצדיק רפ"ש, הסיפור השני מדובר בבן משפחתנו שעקב תאונת דרכים שוכב כצמח בבית החולים ונשקפת ל"ע סכנה לחייו, אנא בורא עולמים רפ"ש, הסיפור השלישי ידידי משפחתנו שבתם כבר הגיע לגיל 26 ושידוך אין, אנא בורא כל העולמים בזכות אדוננו ורבנו רבי אלימלך זיע"א הטמון כאן שתמצא את זיווגה משורש נשמתה במהרה, הוא מסיים את

ליל שימורים הוא לה'

לא לפספס את האוצר הגדול שיש לנו בלילה נשגב ושמור זה, בכדי שלא נבכה על העבר, סיירנו בין אמרותיהם והנהגותיהם של גדולי האומה, ולקטנו פנינים מיוחדים, כיצד הזהיר רע"א זיע"א את בני משפחתו * מה אמר סבו של החיד"א בעל החסד לאברהם זיע"א * ומה הסביר האוה"ח הקדוש זיע"א * ומתי בירך יצחק אבינו את יעקב בברכת ויתן לך * אין לך לילה של ליל הסדר שאין בו גאולה אך היא נסתרת * ומדוע סרב בעל המכתב מאלוהו זצוק"ל להתארח בליל הסדר אצל ידידו * ומה מצפה מאתנו בורא כל העולמים בלילה זה * ליל שימורים.

חודש ניסן - שלבי עלייה בדרגות האמונה

בברייתא שסידרו לנו בהגדה של פסח נאמר על הפס' של והגדת לבנך: "יכול מראש חודש, ת"ל ביום ההוא וכו'". מבואר שצריך לימוד מיוחד שהמצוה של והגדת לבנך היא רק בליל חמשה עשר ולא לפני כן, ולולי זה היינו אומרים שהמצוה היא כבר מראש חודש ניסן. והדבר פלא, מהיכן לנו לומר דבר כזה? היכן מצינו דבר כזה בשאר מועדים, שיצטרכו לדרוש מפסוק שהמצוה מתחילה רק בחג עצמו ולא מתחילת החודש...?

מעלת חודש ניסן

אלא ביאר בזה הנצי"ב בספרו העמק דבר (שמות לד, יח) וז"ל בתו"ד:

"כי כל החודש מסוגל להשריש בו יסודי האמונה ועבודת ה'! ומכאן למדנו לעסוק בעניני פסח מראש חודש, כדי שיהיה זה העסק מועיל להשריש אמונה וכו', ואפילו לחכמים דרשב"ג דשלושים יום לפני הפסח שואלין ודורשין בהלכות פסח, מ"מ מראש חודש יש לעסוק יותר. והיינו דאמרין בהגדה: יכול מראש חודש וכו', הרי שהייתה הוא אמינא דמצות סיפור ממש בא מראש חודש".

גילה לנו הנצי"ב חידוש יקר: כל ימי חודש ניסן מסוגלים להשריש בקרב האדם את יסודי המאונה ועבודת ה'. וא"כ בודאי ראוי לנצל במיוחד את סגולת ימים אלו בכדי לזכות ולהשיג כמה שיותר שלימות בהשרשת היסודות בקרבנו לכל השנה כולה. אבל באמת יש כאן ענין נוסף. כבר נתבאר מדברי המקובלים, שבכל שנה ושנה בליל פסח כלל ישראל זוכים לגאולה פנימית, וכל אחד ואחד ע"י קיום מצוות הלילה בהכנה הראויה, זוכה להשתייך לגאולה זו כפי הכנתו.

אולם יש לדעת, שהשפעותיו של לילה גדול זה אינן באות באופן פתאומי, אלא בהדרגה.

וכך כותב החיד"א בספרו "לב דוד" (פרק ל) בשם זקנו בעל ה"חסד לאברהם".

"ומן הראוי לשים נגד עיניו מה שכתב מר זקננו הרב חסד לאברהם זלה"ה, כי בכל שנה שלשים יום קודם הפסח, הקב"ה עושה לישראל משוא פנים ברוב חסדיו" - היינו אף שאינם ראויים לזה מתנה מיוחדת לפנים משורת הדין - "ומתחיל להוציא נפשותם מהיכלי הטומאה" - שבנו הם לעצמם בחטאייהם רח"ל - "מעט מעט, שיעור חלק אחד משלשים בכל לילה".

נפלא מאד! יציאת מצרים של כל שנה ושנה מתחילה בהדרגה שלשים יום קודם הפסח, בחסד מיוחד של הקב"ה מבלי הכנה קודמת! כמה חשיבות יש לחודש נשגב לחשוב זה.

אזהרות מהגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל

בליל הפסח יתנהג בקדושה וביראה ולשמוח במצוות שזיכה ה' אותנו בלילה הזה: מ"ע של קידוש, ומ"ע של אכילת מצה ומצות

ומרור, וד' כוסות, ואמירת הלל, אך בתנאי שצריך להיזהר שיאכל כזית ברווחה ולא בצמצום, וכמו כן במרור, כי אם יחסר מעט מזעיר הפסיד המצוות.

ולדעתי מי שיש לו מח בקדקדו ומאמין בתורת ה', איך לא יחוס על נפשו ולא יהא מתיירא שמצוה גדולה כזו שאין לזכות בה עד יעבור שנה, ומי יודע אם יחיה יהיה נפסד בידו. ודי לנו בעו"ה במצוות הרגילות כמו תפילין וברהמ"ז שאין אנו מדקדקין בה ולמה נעשה כזה במצות אלו ר"ל. ואף במרור מה גם שקשה לו קצת, הלא בכל יום אנו מקבלים לעבוד את ה' בכל נפשך, ולמה נקפיד בצער מועט כזה.

אני מבטיח באמונה במי שיעשה מצוה בחשק ויחשוב בשמחה בזו הרגע אני מקיים מצות בורא, כמעט לא ירגיש מרורות כלל. ובפרטות בד' כוסות שמדרכן לדקדק לשתות מעט כמו רביע כוס, אוי לאותה בושה, איך יבעטו מצוה בשאט נפשם בלי טענה ובכלי כבודות, לדעתי הוא קלות ומניעת היראה ר"ל, וגדול עונם מנשוא. עכ"ד.

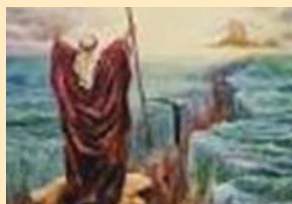
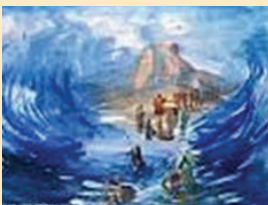
קדושת הלילה

תא חזי דברי חז"ל על גודל קדושת ליל הסדר, וגודל סגולותיה. איתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק לא) וז"ל "הגיע ליל יום טוב הפסח וקרא יצחק לעשו בנו הגדול ואמר בני הלילה הזה העליונים אומרים שירה הלילה הזה אוצרות טללים נפתחים היום הזה ברכת טללים, עשה לי מטעמים עד שאני חי אברכה ורוח הקדש משיבה אותו ואומר אל תלחם את לחם רע עין, הלך להביא ונתעכב שם אמרה רבקה אל יעקב בני הלילה הזה אוצרות טללים נפתחים הלילה הזה העליונים אומרים שירה עשה מטעמים לאביך ויאכל עד שהוא בעודו חי יברכך".

שיחה בטילה

כתב השלה"ק (מסכת פסחים פרק נר מצוה אות כט) "וקדושת הלילה הזה וכל הדינים הנהגים היא קדושה רבה במאוד כי אז בחר בנו מכל העמים וקדשנו במצוותיו ע"כ ראוי לאדם להיות נזהר שלא לדבר בלילה זה שום שיחה משיחת חולין ויזהיר בני ביתו על זה וכו' ויעסקו הכל במצוות הלילה ובניסי יצ"מ ולפרסם לבני ביתו כו'".

ויזהר עוד שלא יקפיד על בני משפחתו ח"ו (גם אם מדברים דברים שאינם ממש לפי רוח ליל הסדר), כדי שכולם יקיימו המצוות בשמחה ודרך חירות.

שיר השירים קודש קדשים ובערב פסחים לפני ולפנים, במאמר זה ננסה לגעת במגילה זו שהנסתר רב על הנגלה,

רבי אליעזר מגלה סודות נעלמים בשיר השירים

ורבי עקיבא גועה בבכי מרוב ערגה וכיסופין ומדבקות בשכינה הקדושה

ולמד אותו כל עמוק וסודות עליונים, שיש בשיר השירים, והשביע אותו שבועה שלא ישתמש בשום פסוק שבו, שבביל שלא יחריב הקדוש ברוך הוא את העולם בסיבתו, כי אין רצון לפניו שישתמשו בו הבריות, מרוב קדושה שיש בו. אחר כך יצא רבי עקיבא וגעה, ועיניו נובעות מים, ואמר ווי רבי ווי רבי שהעולם ישאר יתום ממך. נכנסו אצלו כל שאר החכמים ושאלו אותו, והשיב להם בדברי תורה.

נעשה צר לו לרבי אליעזר, הרים שתי זרועותיו ושם אותן על לבו, פתח ואמר, ווי עולם, עולם העליון חזר לסלק ולגנוז כל אור וכל הארה מן עולם התחתון (כמו שהיה מטרם ביאתו להעולם), ווי לכם שתי תורות, שתהיו נשכחים ביום הזה מן העולם (והזהרה מסיים על זה ואומר) שאמר רבי יצחק, כל ימיו של רבי אליעזר היתה ההלכה מאירה מפיו כיום שנתנה על הר סיני.

וכתב הט"ז (אורח חיים סימן רפח סק"ב) דאיתא באגדה שמצאו תלמידיו של רבי עקיבא שהיה בוכה בשבת ואמר עונג יש לי, ונראה לי דהיינו שמרוב דבקותו בהקדוש ברוך הוא זולגים עיניו דמעות שכן מצינו ברבי עקיבא בזהר חדש שהיה בוכה מאד באמרו שיר השירים, באשר ידע היכן הדברים מגיעים וכו'.

תנו רבנן, כשחלה רבי אליעזר הגדול ונטה למות אותו היום היה ערב שבת והושיב לימינו את הורקנוס בנו, והיה מגלה אליו עמוקות ונסתרות... עד שהם יושבים, נכנסו חכמי הדור לבקרו, וקלל אותם על שלא באו אליו לשמשו, דתנן, גדולה שמושה יותר מלימודה. בינתיים בא רבי עקיבא, אמר לו עקיבא עקיבא, למה לא באת לשמשני, אמר לו, רבי, לא היה לי זמן פנוי. כעס ואמר, תמה אני עליך אם תמות מיתת עצמך וקללו שמיתתו תהיה קשה מכולם, כלומר, שקלל גם שאר חכמים שלא באו לשמשו, שלא ימותו מיתת עצמם, ואמר, שמיתת רבי עקיבא תהיה קשה מכולם. בכה רבי עקיבא ואמר לו: רבי, למדני תורה, פתח פיהו רבי אליעזר במעשה מרכבה, בא אש וסבבה את שניהם אמרו החכמים משמע מזה, שאין אנו ראויים וכדאים לזה (דהיינו לשמוע עתה דברי תורת) יצאו לפתח שבחוץ וישבו שם, היה מה שהיה והלך האש.

ולמד בסוד בהרת עזה כשלג, שלש מאה הלכות פסוקות, **ולמדו רי"ו טעמים שבהפסוקים שבשיר השירים. ועיניו של רבי עקיבא היו מורידות מים** וחזר האש (והקיפם) כבתחילה. **כשהגיע לפסוק סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני, לא היה יכול עוד רבי עקיבא לסבול, ונשא קולו בבכי וגעה, ולא היה יכול לדבר מפחד השכינה שהיתה שם.**

עת הזמיר

אמירת שיר השירים בליל הסדר ובחג הפסח וטעמיו

ימות השנה, היא בהתעלות הדרגתית בסולם המעלות הרוחניות, ולא בדרך של קפיצה ודלוג, כמו שאמרו חז"ל: "יכול הרוצה לקפוץ קופץ, תלמוד לומר: מה יקר חסדך". שונה היא עבודת הקדש של ליל פסח, שאז הקדוש ברוך הוא מדלג על ההרים ומקפץ על הגבעות לגאול ברחמיו את ישראל, ולפיכך בליל התקדש חג מותר לנו להתאוות למעלות עליונות של השראת השכינה, ולדלג על השליבות הרבות שלפני הפסגה הרוחנית.

ומכאן המנהג לקריאת שיר קדש הקדשים בלילה המקודש. שכן בשיר השירים נאמר: "קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות", וכנסת ישראל מתרפקת על דודה ומבקשת: "משכני אחרוך נרוצה", נרוצה בדרך של דלוג וקפיצה.

בשיר השירים נאמר: "כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו", ובפסח מפסיקים להזכיר גשמים. כל הכתובים קדש ושיר השירים קודש קדשים, יש לקדש מקודם את הפה, ובליל פסח שהפה סח בנפלאות ה' ביציאת מצרים ובשבח והלל לה; ואכלנו מצה של מצוה הנקראת "מיכלא דמהימנותא" - אחר קדוש כזה של הפה יכולים אנו למלא פינו בשירה שהיא קדש קדשים.

נהגו העולם לומר שיר השירים בפסח, לפי שיש בו קי"ז פסוקים, כנגד קי"ז פעמים יציאת מצרים שבתורה שיצאו ישראל בפסח, ומשמת לוי קי"ז שנים ואז התחיל השעבוד.

משום שנאמר בשיר השירים לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי, וכל הענין מדבר בארבע גלויות ובגאולתם של ישראל מכל הגלויות. וכן אמרו בזהר הקדוש, ששיר השירים כולל כל התורה, סיפור גלות מצרים, וגאולתם של ישראל ממצרים ומכל האומות, הרי שהקריאה בשיר השירים מעין סיפור יציאת מצרים, שהיא מצוה בלילה זה.

בהגדה של פסח "שפה אחת" להחיד"א ז"ל, פסקא וירד מצרימה אנוס, כתב אפשר לתת טוב טעם שבשיר השירים הוא מדבר בגאולת מצרים כידוע, ואנו אומרים אותו בפסח ובבתי כנסיות, והנה בשיר השירים יש קי"ז פסוקים, לא פחות ולא יותר וכו', והוא רמז שיש בו קי"ז פסוקים במספר שנים שישבנו בגלות [מעת פטירת לוי שאז התחיל השעבוד] כמו שכתוב ב"סדר עולם", ובא הרמז בפסוקים לומר שנפסקו שנות הגזרה ת"ל שנה ונעשו רד"ו, ואחר כך מרד"ו נעשו קי"ז, וזהו פסוקים, ששני פסקות היו, ולא היו בגלות אלא קי"ז שנה, כמו שנאמר, ודו"ק עכ"ל.

עבודת ה' בדלוג ובקפיצה - הדרך בעבודת ה' כל

כתב החיד"א בספר "עבודת הקדש", אחר גמר ההגדה יאמר בקול שמחה "שיר השירים" כולו בעידן חדותא, עת הזמיר הגיע, כי כל העולמות עליונים מאירים ומזהירים. וכתב השל"ה שחסידיים ואנשי מעשה אומרים שיר השירים בליל שימורים.

וכן כתב בספר "סדר היום" ואם יש בו יכולת יקרא מגילת שיר השירים בקול זמרה ותודה, שיש בה מעניני דיומא, ויפרש איזה פסוק ממנו השיך ליציאת מצרים. וכן כתב בספר "יסוד ושורש העבודה" אחר הפיוטים יאמר שיר השירים במתן גדול ובנעימות קול ועיקר להבין פירושו וכו'.

הרה"ק ה"דברי חיים" זיע"א, מובא בהנהגותיו, שאחר הסדר אמר שיר השירים בקול רם ובהתלהבות גדולה. בשם מהר"י מבעלזא ז"ל, שיקרא מתוך השתפכות הנפש והכנעת הלב, ועל ידי זה זוכה לשמחה אמיתית. הגרי"ז מבריסק ז"ל נהג לאמרו אחרי ההגדה בצוותא עם בני ביתו.

וכן קוראים שיר השירים בציבור בשבת חול המועד פסח לפני קריאת התורה, יש נוהגים לקראו מתוך מגילה כתובה על קלף, והקורא מברך עליה שתי ברכות: א) על מקרא מגילה. ב) שהחיינו. ויש נוהגים לקרוא מתוך החומש, וכל הקהל קוראים בלי ברכה.

פינת החינוך

שאלה:

בדורנו ניכר לעין גודל האתגר שבחינוך הילדים, כאשר הנסיונות הולכים ונערמים ומחריפים. מקובל לומר, כי החינוך מתחיל ראשית לכלל בדוגמא האישית הניתנת ע"י האבא. שאלתנו - מה נדרש מהאבא במסגרת מחוייבות זו, והיאך באה לידי ביטוי הדוגמא האישית אותה הוא מנחיל?

תשובה:

במילה אחת: **אמת!**

הבן, האישה, וכל בני הבית, בכוחם לזהות את עבודת ה' של אבי הבית, קיום המצוות, התפילה וכדו' - האם הם באים ממקום של אמת, או לא. הם עוקבים - גם אם לא במודע - אחר התנהגותו, ואותה הם מחקים.

ידוע בשם מרן הרב מבריסק זצ"ל שאמר, שהיחיד שלא מחקה אחרים הוא תינוק בשבוע הראשון ללידתו. מיומו השמיני הוא כבר מתחיל לחקות אחרים. בעצם, כל אדם מושפע מהתנהגות הסובבים אותו ומחקה אותם במידת מה, עאכ"כ ילד מחקה את אביו ושואף להידמות לו. גם אם היום עדיין איננו רואים את זה, בעתיד הוא ירצה להתנהג ולעשות הכל כמו שאביו היה עושה.

משכך, אבא שעובד את ה' מתוך אמת פנימית וטהורה, הנהגתו זו עוברת גם הלאה לבניו אחריו, לעבוד את ה' באמת ובתמים. אך אבא שמברך ברכהמ"ז תוך סידור השולחן ונקיונו מכל שמץ של פירור, ואילו הברכות נזרקות מפיו ללא תשומת לב, ומתוך עייפות גלויה, ה'מסר' עובר לכל בני המשפחה. לעומת זאת, אמא יקרה וצדקנית, הדואגת בכל לב ובתמים שקורות ביתה לא יראו שערות ראשה - מסר קדוש זה עובר אף הוא, ושווה יותר מאלף מילים ושיחות חינוך!

ניקח דוגמא נוספת: ילד קם באמצע הלילה בבכי מחמת כאב שיניים. האבא נדרש לקום ולהיות איתו. הלילה כבר לא ישן, בפניו מונחים זה לצד זה עיתון יומי, וספר קודש, בשניהם הוא יוכל כעת להתעמק. ילד הרואה את אביו בוחר בספר קודש כדי לנצל את זמנו - קיבל מסר כביר ולא נשכח: הדבר הכי מתוק בעולם זה לימוד התורה, זה מחלחל ללבו, והוא ינסה בעתיד לחקות את אביו לנהוג כמוהו.

אבא שכל הנהגתו בבית סביב דקדוק ההלכה, בכל ספק הכי קטן הוא לא מחפש קולות ורבנים מקילים, הוא ניגש ברצינות לברר את דבר ה' - בני הבית, כולם חשים את הרוח ואת המגמה, ומנסים ממילא לחקות את האבא וללכת בדרכיו.

עוד דוגמא: ילד הרואה את אביו מגיע לתפילה בשעה מוקדמת, הוא לא 'משתלב' ב'אז ישיר', ניגש למקומו הקבוע, ואת פסוקי דזמרה לא ממלמל תוך סקירת לוח המודעות, אלא אומרם מתוך סידור כמונה מעות, הוא מאריך בתפילתו ואינה עליו כעול וטורח, ילד כזה קולט ללא ספק כי התפילה הינה דבר חשוב ומרומם, וירא"ש זו חודרת בלבו עמוק עמוק, וסופו של אב זה לקטוף את פירות נחת השקעתו בשלים ומתוקים בס"ד. כאשר אנו פוגשים בביהנ"ס את ילדו של השכן, שאביו לא נמצא כעת בבית כנסת, אך הילד מתפלל ברצינות, במקום הקבוע - יודעים אנו לזהות את ה'בת קול' לדוגמא אותה ספג וקיבל.

נמצינו למדים איפוא, שככל שהאבא יתן דוגמא אישית פנימית ואמיתית יותר של עבודת ה', ככל שהילד יראה יותר ויותר את אהבת לימוד התורה והערכתה אצל אביו, את הקשר המיוחד שהוא מקדיש לבורא ית' ולתפילה - ילד זה ישאף לחקות את אביו, ויצעד לפי סדר העדיפויות שיראה אצלו.

מסר זה, הרי הוא חינוך אמיתי, שכוחו רב ויפה מעשרות ואלפי מילים.

בדיקת חמץ	בדיקת חמץ	הזמן / עיר
22/04/2016 יום שישי י"ד ניסן	21/04/2016 יום חמישי י"ג ניסן	ירושלים
9:57	זמן בדיקת חמץ מיד עם תחילת ליל שישי תפילת ערבית בשעה 19:40	מודיעין
9:59		תל אביב
10:01		מודיעין עילית
9:54		
סוף זמן אכילת חמץ	סוף זמן שריפת חמץ	הזמן / עיר
חצות ליל הסדר ליל שב"ק ט"ו ניסן 23/04/2016	יום שישי י"ד ניסן 22/04/2016	ירושלים
00:39	11:17	מודיעין
00:40	11:18	תל אביב
00:39	11:20	מודיעין עילית
00:38	11:16	

לוח שיעורים לליל הסדר

- א. כזית מצה ומי שקשה לו יכול לאכול
  - ב. רביעיית יין – כל כוס מד' כוסות לשיטת ה"חזון איש"
  - ג. רוב רביעיית יין – למי שקשה לו לשתות רביעיית שלמה
  - ד. כזית מרור ומי שקשה לו יקח עלה חסה
  - ה. כדי אכילת פרס - זמן אכילת המצת מצוה לכתחילה זמן אכילת המצת מצוה בדיעבד
  - ו. כזית מצה אפיקומן
- לכתחילה יאכל את האפיקומן קודם חצות. אין לאכול ולשתות לאחר אפיקומן (מלבד מים).
- 28 גר' 18 גר' 86 סמ"ק 150 סמ"ק 44 סמ"ק 28 גר' 20 גר' 2-4 דקות 8 דקות 29 גר'

אחדות נפלאה בקרנות קמחא דפסחא תשע"ו

לאור פנייתו ובקשתו של חבר מועצת העיר ר' ברוך בוכניק הי"ו מחזיק תיק הדת בעיריית מודיעין, מהרב הגאון שמואל גבאי שליט"א ראש מוסדות "למען אחי" זכו השנה לחלוקה מורחבת של "קמחא דפסחא", העמותה הצרפתית "אור מודיעין", כבכל שנה נערך האיסוף של מוצרי מזון והחלוקה ההמונית למאות משפחות מרחבי העיר, העמותה הצרפתית "אור מודיעין" מלווה את תושבי העיר בכל ימות השנה ובפרט בערבי חגים שההוצאות הם מרובות והיכולות מועטות, על פיקוד החלוקה ממונים מר משה סדיה, מר יוסי אביבי, מר מתי אלפר וגב' איילת גל וייתר מתנדבי האגודה בראשותו של ד"ר שמעוני שיחי', ובפרט השנה זכו המתנדבים לעזרה כספית של שבע קהילות דתיות בעיר בצורה מאורגנת, ואת האריזה עשו מתנדבי העמותה, יצויין שלאור תרומתו הנכבדת שהגיעה מחו"ל באמצעות הרב שליט"א ראש המוסדות הוכח לעין כל מפגן האחדות הגדול של כל העדות והמגזרים בעיר, אנו תקווה שחג הפסח - חג החירות יביא בחובו רוח צעירה של עשייה משותפת למען הקהילות בעיר להרחבת מעגלי התורה והחסד בכל פינות בעיר.

העמותה שלא קיימת והשליח שלא היה!

ביחד במצווה, וההסכם יצא לדרך, כאשר שלב ראשון הוכרע, כן אבל מה עושים איך מעבירים את הכסף בכבוד, כאן גם נפרצה הדרך אומר אלעד, בוודאי אותך מכירים לא כדאי שיתביישו כשיראו אותך, אני אגש, אבל בעצם גם אני לא כדאי שאגש הם יכולים להתבייש, ומטרתנו הרי לעלות להם את המוראל אז מה עושים, והפתרון הוצע, תראה אני עולה לביתי ואכתוב מכתב תחת הכותרת של עמותה שאמציא את שמה, אלבש בגדי שליח וכך נצא לכיוון פתח תקוה, מאומר לעושה הכל מוכן יוצאים, הם הגיעו לכתובת אלעד עולה בריצה ובשמחה, נוקש בדלת והאמא פתחה, כן שלום מי אתה? אני שליח של עמותה מסוימת בבקשה שיהיה לכם לצרכי החג, מעניין אומרת הגב' לא שמעתי על העמותה הזו, מי היא? אני מקווה שזה כסף כשר מעמותה מסודרת, ואלעד מסביר ברצינות שזו עמותה חדשה ועדיין לא מפורסמת והכל בסדר, "נכרין דברי אמת" ובעניית תודה הוא אומר שלום ורץ למטה חזרה, ושם ליד הרכב ליד בן ציון הוא פרץ בבכי חזק - בכי של שמחה, ואמר תראה נראה לי שזה המצווה הגדולה ביותר שעשיתי בחיי ובצנעה. תבטיח לי בכל מחיר שאתה לא מגלה את זה לאף אחד בחיי, מסיים בן ציון, לא האמנתי שאזכה לספר את זה כ"כ מהר לאחר מותו, סיים האבא רבי עופר את סיפורו ואמר, היום באמת אני צריך לבקש את מחילתך אלעד היקר שלנו, לא ידענו, לא הכרנו וכנראה שגם לא נכיר, נתפלל לבורא עולם מעומקא דליבא שישלח לנו משיח צדקנו במהרה בימינו ושוב נתאחד כל המשפחה עם אלעד הצדיק שימשיך את עבודתו הגדולה בעבודת ה'.

ת.נ.צ.ב.ה.

את דינו של הקב"ה באהבה והחזירו את נשמות בניהם הפקדונות שהפקידו אצלם בלי כחל ושרק ובקבלת הדין. אלעד ז"ל בנינו בוודאי שאם היו שואלים אותנו היום האם לבחור לעמוד פה ולחזק ולהתחזק או להיות בקרבך ללא צלו של ספק, היינו בוחרים להנות מחיוך ומההשראה שלך, אבל רצון הבורא לא כך היתה ואנו עומדים ומכריזים בקול רם בורא עולם אנחנו חזקים ומקבלים את הדין באהבה קבלנו אותך כפיקדון ל-27 שנים והחזרנו אותך נקי בלי שום רבב, תבקש על כולנו על אמא שתחי', על אחיך, אחיותיך, רעייתך ובנך שכולם ישארו חזקים ויתחזקו ביתר שאת וביתר עוז לחזק שם שמים בכל הליכותיהם. לא הכרנו אותך ובמהלך השבעה שמענו דברים נפלאים וזכינו להבין במקצת מה היה הנכס הגדול ששהינו בצילו, אני חייב לסיים אבל סיפור אחד אינני יכול לדלג עליו, אצל אלעד ז"ל הנסתר היה החלק הפעיל הרבה מעבר לנגלה, אחד מחבריו היקרים חשף את המעשה הזה בימי השבעה שהבטיח שלא יגלה אותו בימי חייו, ובכן החבר בן ציון שיחי' פנה לפני שנתיים לחברו אלעד המנוח ז"ל ובפיו בקשה, תראה הוא אומר! ישנה משפחה קשת יום שגרה בפתח תקוה יש להם עשרה ילדים בלעה"ר אב המשפחה נכה שלא יכול לזוז וכל העול הכספי נופל על כתפי האמא שתחי' והיא קורסת ל"ע, מה ניתן לעשות? אלעד משיב לחבר מיד, תראה נעשה מה שאפשר אני אתן 400 ₪ ואתה תתן 400 ₪ ונעביר לידיהם בכדי שיוכלו לקנות את צרכי החג, בן ציון הופתע אבל השיב בבושת פנים אין לי כסף בשביל לעזור ותאלץ לתת את תרומתך לבד, אלעד לא נכנע תראה אני אתן 400 ₪ ואתה תתן 100 ₪ ותזכה איתי

"וצדיק באמונתו יחיה" - זהו המסר הנצחי של הנביא חבקוק, זהו הציר המרכזי של חייו ומבלי זה לא ניתן לזוז ימין או שמאל, וכמו שהתבטא פעם האדמו"ר מקוצק זיע"א: מי שיש לו אמונה אני יודע איך הוא חי אולם מי שאינו מאמין ממה הוא חי? ממה הוא יונק?! תושבי העיר מודיעין עדיין עומדים המומים ומזועזעים על האסון הקשה שפקד כל פינה בעיר בהסתלקותו הטראגית של בן העיר אב המשפחה החבר החביב והדמות המחייכת "לוחם האש" רב כבאי ר' אלעד יצחקי ז"ל, כותב השורות הכירו משחר ילדותו ולא יכול לשכוח לרגע אחד את הדמות המיוחדת הזו והנפלאה שהקרינה רוגע על כל רואיה, גזרת הבורא היא נשגבת מבינתנו אין לנו עסק בנסתרות, בורא עולם הצור תמים פעלו כל דרכיו משפט אין עוול, אין אדם יכול להבין כלל וכלל את הקף הטרגדיה ואין לנו גם מה לנחם רק בעל הנחמות יכול לנחם את שברה של המשפחה, אולם עלינו להתחזק מסיפור זה ולקחת מוסר והליכות חיים.

בסעודת סיום השבעה התכנסו באחד מבתי הכנסיות בעיר מאות רבות מתושבי העיר שבאו לחלוק עם המשפחה את כאבה ולנחמם, רבנים ומגידי מישרים שליט"א קראו לציבור להתחזק בכל מיני דברים שצריכים חיזוק כמו תפילה וחסד ושיעורי תורה, ובפרט להתחזק מאד במידות טובות ועין טובה, ואז ביקש אבי המנוח ז"ל את זכות הדיבור, רגעים אחדים נשנק קולו מבכי על האבידה הגדולה, ואז פרצה לה הקריאה הגדולה של הצדקת הדין כאשר בשיא כוחו וקולו הביא רבי עופר שיחי' את דברי המדרש (במשלי כא) על פטירתם הטראגית של בניו של רבי מאיר בעהנ"ס זיע"א ורעייתו הגדולה מרת ברוריה ע"ה שקבלו עליהם

כי הרבית טובות אלו... כי הגדלת חסדך עלי...

ברנן ושיר ובשמחה הפורצת מעומקא דליבא
 נשגר את ברכת התודה והישר כח
 לאחד המיוחד מורנו ורבנו עטרת ראשנו המאלפנו בינה ודעת
 הגאון רבי **שמואל גבאי** שליט"א
 ראש הכולל וראש המוסדות
 על טרחתו הרבה והמרובה בהשגת תמיכה מכובדת
 לצרכי החג ע"מ שיוכלו לחוג את חג הפסח - חג החירות בדיצה וחדזה
 יהא רעווא מקמי שמיא שיפוצו מעיינותיו חוצה
 וכל אשר יפנה יעשה ויצליח,
 ירווה נחת מכל יוצאי חלציו מתוך בריאות והרחבת הדעת
 ובמהרה ישמע בביתו "קול ששון וקול שמחה"
 קול אומר ברכו ה'

המברכים ומודים מכל הלב

בי"ס בית שמואל, בית פרידה, תיכון בית עליזה, ת"ת שערי תורה, בי"ס אהל חיה
 מודיעין מודיעין עילית ירושלים בית שמש

כולל למען אחי/ כולל רצופות למען אחי / כולל למען אחי - נזר ישראל
 רבני המדרשות, ראשי החברות, שומעי לקחו
 ההנהלה, המורים, המורות, משתתפי החוגים

מוסדות "למען אחי" מודיעין - ארץ ישראל

מאחלים פסח כשר ושמה

לרב העיר שליט"א, לרבני השכונות שליט"א

רבני המדרשות ורבני בתי הכנסיות שליט"א

מגידי השיעורים, משתתפי השיעורים,

מתפללי בתי הכנסיות, ראש העיר שיחי'

חברי מועצת העיר שיחי'

וכל תושבי העיר עמך בית ישראל

שנזכה לחוג את חג הפסח מתוך חירות אמיתית
 ונזכה עוד בשנה זו

לאכול מן הפסחים והזבחים
 בגאולת עולמים
 אמן.

מוסדות "למען אחי"
 מודיעין - ארץ ישראל
 ת.ד. 4230 מודיעין עילית

את עלון הפסח המרתק ניתן להשיג:

- א. בבתי הכנסיות הפזורים ברחבי העיר
- ב. בקו הפתוח 24 שעות ביממה 1800-200-710
- ג. השארת פרטים והעלון ישלח לביתכם - 08-6369800
- ד. שלחו מייל - lemaanachai1@gmail.com
- ה. כנסו לאתר מוסדות "למען אחי" והורידו את העלון
- ו. אתר "לדעת" - האתר לעלונים תורניים

בברכת חג כשר ושמה!
 מערכת העלון התורני
 "למען אחי"